

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.20.036/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Dr. Boros Dániel Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Boros Dániel ügyvéd)

Az alperes: név1 (cím3)

Az alperes jogi képviselője: Vázsonyi Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Vázsonyi Miklós ügyvéd)

A per tárgya: tagsági jogviszonyból eredő követelés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla, Pf.III.20.174/2024/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Kecskeméti Törvényszék, 7.P.21.761/2023/20. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a 35.156 (harmincötezer-százötvenhat) forint felülvizsgálat engedélyezési iránti eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első- és másodfokú határozat

[1] A felperes kölcsönösségi alapon működő biztosító egyesület, amely kizárólag a tagjaival kötött biztosítási szerződés alapján, biztosítási díj ellenében előre meghatározott szolgáltatást nyújt. A felperes alapszabálya szerint a belépés feltétele a biztosítási szerződés létrejötte. A biztosítási szerződés megszűnésével a tagsági jogviszony nem szűnik meg, feltéve, ha a tag eleget tesz a tagdíjfizetési kötelezettségének. A felperes és az alperes között a tagi és biztosítási jogviszony 2022. április 26-án jött létre. A biztosítási szerződésben a felek a kockázatviselés végét 2022. december 31-ében határozták meg. A felperes az alperes ért károk után 5.712.768 forint fizetendő biztosítási összeget állapított meg, amelyet az alperes részére 2022. szeptember 27-én megfizetett. Az alperes 2022. december 31-ét követően sem biztosítási díjat, sem egyesületi tagdíjat nem fizetett, így mind a biztosítási, mind a tagsági jogviszonya megszűnt.

[2] A felperes felügyeletét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) látja el, amely 2023. március 2-án a felperes részére felügyeleti biztost rendelt ki és kötelezte a felperest, hogy készítsen és nyújtson be az MNB-hez jóváhagyásra olyan pénzügyi tervet, amely alkalmas annak megvalósítására, hogy a felperes a jogszabály által előírt mértékű biztonsági tőkével rendelkezzen. A felügyeleti biztos által készített kiegészített pénzügyi tervet az MNB 2023. június 2-án határozatával jóváhagyta. A határozat rögzítette, hogy a bejelentett, de eddig még teljeskörűen ki nem fizetett károsultak esetén 30,7748%-os szolgáltatáscsökkentés

szükséges. A kiegészített pénzügyi tervben bemutatott intézkedés alkalmas arra, hogy a felperes helyreállítsa a tőkehelyzetét és rendelkezzen a jogszabály által előírt mértékű biztonsági tőkével. A felügyeleti biztos az ezt követően hozott határozatával a 2022. évben bekövetkezett és a felperes által elismert valamennyi kárigényre nézve, egységesen szolgáltatáscsökkentést rendelt el. A felperes a honlapján 2023. június 23-án hirdetményt tett közzé, amelyben tájékoztatta az ügyfeleit, az egyesülettel kötött biztosítási szerződések esetében a csökkentett szolgáltatási szint a befogadott és elismert igények 69,23%-ában kerülhetett megállapításra. „Az eddigiekben nem, vagy csak részben történő kifizetések esetében jelenleg az egyesület által elfogadott és visszaigazolt kárigények átlagosan 30,38%-ának megfizetésére, vagy ezen mértékre történő kiegészítésére van lehetőség.”

[3] A felperes keresetében 1.757.819 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Keresete jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:66. § (1) bekezdését, a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.) 21. § (1) bekezdés f) pontját, 24. § (1) és (5) bekezdését jelölte meg.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A jogerős ítélet lényegi indokolása szerint a Bit. 24. § (1) bekezdése az egyesület igazgatóságának hatáskörébe utalja a szolgáltatáscsökkentést és a pótlólagos befizetési kötelezettség előírását. Az adott ügyben a szolgáltatáscsökkentést nem az egyesület igazgatósága határozta meg, hanem az egyesület szükséghelyzetét eredményező állapota indokolta. A Bit. 295. § (1) bekezdése szerint az MNB a Bit. 320. §-a szerinti biztosítási szükséghelyzetben felügyeleti biztost rendelhet ki. A 297. § (1) bekezdés értelmében a kirendelés tartama alatt a felügyeleti biztos gyakorolja az igazgatóság tagjának törvényben és alapszabályban megállapított jogait és kötelezettségeit, vagyis, csak teljes jogkörrel rendelhető ki.

[7] Az MNB határozatának indokolása egyértelműen kiemelte, a szolgáltatáscsökkentés tervezett megvalósítását annak számadatai alapján a bejelentett, de eddig még teljeskörűen ki nem fizetett károsultak kapcsán írta elő. A másodfokú bíróság rámutatott, abból a tényből, hogy a szolgáltatáscsökkentést nem az igazgatóság, hanem a felügyeleti biztos rendelte el, az következik, hogy a Bit. 24. § (1) és (4) bekezdése alapján nincs olyan határozat, amely szolgáltatáscsökkentést vagy pótbefizetési kötelezettséget írna elő jelenlegi vagy korábbi tagjaira. A másodfokú bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, hogy kötelezni őt csak az igazgatóság által meghozott pótlólagos befizetési kötelezettséget elrendelő határozattal lehetett volna, ilyen azonban nem született. Egyértelműen megállapítható az is, hogy a felperes Hirdetményben az elismert, még nem teljesített kárigények szolgáltatáscsökkentéséről tájékoztatta ügyfeleit, vagyis maga sem tekintette az alperes részére elismert és már kifizetett kárösszegekre alkalmazhatónak a felügyeleti biztos határozatában elrendelt szolgáltatáscsökkentést. Mindezekre figyelemmel a felügyeleti biztos által elrendelt szolgáltatáscsökkentés az alperesre sem esetlegesen fennálló tagsági jogviszonya, sem biztosítási jogviszonya alapján nem alkalmazható.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdését, 4. § (2) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, a Ptk. 3:35. §-át, 3:36. §-át, valamint a Bit. 297. § (1) bekezdését.

[9] Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapítottnak, mert álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben a Kúria által közzétett alábbi határozatokkal ellentétes álláspontot képvisel.

[10] Álláspontja szerint a jogerős ítélet elvetette a Bit. 297. § (1) bekezdésének szó szerinti értelmezését, és azzal ellentétesen arra a döntésre jutott, hogy a felügyeleti biztos nem hozhat jogszerűen szolgáltatáscsökkentéssel kapcsolatos döntést az igazgatóság helyett. Ez ellentétes a Kúria Kf.39126/2021/9. számú precedensképes határozatával, amelynek elvi tartalma szerint a Bit. 297. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak értelmében a felügyeleti biztos jogainak gyakorlása körében nem tartalmaz semmilyen korlátozást, a felügyeleti biztos az igazgatóság tagjai feladatát, jogait, kötelezettségeit teljeskörűen veszi át. A jogerős ítélet által felvetett elvi jellegű jogkérdésként fogalmazta meg, hogy van-e bármilyen korlátja az igazgatóság helyett a Bit. 297. § (1) bekezdése alapján eljáró felügyeleti biztosnak az igazgatóságtól átvett, törvényben és alapszabályban megállapított jogok és kötelezettségek gyakorlása során. Így különösen, van-e bármilyen akadálya annak, hogy a felügyeleti biztos a tagokra kötelező szolgáltatáscsökkentésre vonatkozó határozatot hozzon.

[11] A jogerős ítélet eltér a Kúria Gfv.VII.30.079/2019/13. számú (BH2020. 117.) precedensértékű határozattól is, mert a bíróság hivatalból nem észlelheti a törvényben megállapított határidőn belül meg nem támadott társasági határozat jogszabálysértését. A társasági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló per speciális jellegére, a szigorú perindítási határidőre, a tényállás, a tagot ért jogsérelem felperes általi tényleges ismeretére tekintettel csak azon tények vehetők figyelembe, illetve azon jogszabálysértések vizsgálhatók ezen pertípusban, amelyeket a fél a keresetében, illetve a rá irányadó keresetindítási határidőn belül benyújtott beadványában előadott.

[12] Az ítélet okszerűtlen is, mert ahhoz, hogy jogszerűen állapíthassa meg, hogy a felügyeleti biztos nem hozhatott az igazgatóság helyett szolgáltatáscsökkentést elrendelő határozatot, a másodfokú bíróságnak arról kellett volna számot adni, hogy az általa is hivatkozott Bit. 297. § (1) bekezdése jelen esetben miért nem alkalmazható. A fenti eljárás sérti a Pp. 346. § (5) bekezdésében írtakat. A felperes e körben a Kúria Pfv.20.456/2024/4. számú precedensképes határozatára hivatkozott, amely szerint a jogerős ítélet rendelkező részének és indokolásának tartalmi összhangban kell állnia. Amennyiben az indokolás ellentétes a rendelkező résszel, akkor az indokolás semmilyen magyarázatot nem ad arra, hogy min alapul a rendelkező részben foglalt érdemi döntés. Ilyen esetben a fennálló

ellentmondás a jogerős ítélet alapján nem tisztázható, mert nem állapítható meg, hogy a felülvizsgálattal érintett kérdésben ténylegesen mi volt a másodfokú bíróság döntése, amely tény önmagában a jogerős határozatot az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértővé teszi.

[13] A felperes előadta, az alperes soha nem hivatkozott a Hirdetmény szövegére, sőt a 2014. január 29-én kelt ellenkérelme (23) bekezdésében kifejezetten kérte, hogy az F/14. számon csatolt e-mailt a bíróság az ügyből zárja ki, azt mellőzze. A másodfokú bíróság azzal, hogy a Hirdetményt az ítélezésének alapjául elfogadta és jogi érvelése körében hivatkozott rá, jogszabályt sértett. A bíróság a döntését nem bármilyen bizonyítékokra, hanem kizárólag a felek által szolgáltatott bizonyítékokra alapíthatja. A Kúria Pfv.20.610/2023/4. számú precedensképes határozata szerint a bíróság csak olyan tény fennállását állapíthatja meg, amelyet – ha azt hivatalból nem vizsgálhatja, nem köztudomású és nem hivatalból ismert – valamelyik fél állított.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A Kúria elsőként rögzíti, jelen vagyoni jogi perben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg [Pp. 408. § (1) bekezdés], ezért a felülvizsgálat lefolytatása érdekében szükséges volt engedélyezés iránti kérelem előterjesztése.

[15] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottak alapján a jogerős ítélet a Kúria hivatkozott közzétett határozataitól jogkérdésben eltért-e.

[16] A felperes az általa megfogalmazott azon elvi jelentőségi jogkérdés tekintetében, hogy van-e akadálya annak, hogy a felügyeleti biztos a tagokra kötelező, a szolgáltatáscsökkentésre vonatkozó határozatot hozzon, a Kúria Kf.VI.39.126/2021/9. számú ítéletére hivatkozott, mint amelytől álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér.

[17] A Kúria rámutat – ahogyan azt a Jogegységi Panasz Tanácsa kifejtette – a jogegység hiányát a korábbi döntéstől való indokolatlan eltérés okozza. A jogegység követelménye sohasem absztrakt, hanem mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető. A jogegység követelményén belül tehát az az elvárás, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyazonosság) a jogértelmezés is azonos legyen. Ha nincs meg az ügyek közötti azonosság, mert eltérő háttérűek a bírói döntések, akkor sem jogilag, sem tágabb értelemben nem értelmezhető a jogegység. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit (Kúria Jpe.I.60.029/2021/9. számú határozat).

[18] A felperes által hivatkozott kúriai határozat közigazgatási perben született, annak tárgyát a felügyeleti szerv felügyeleti biztost kirendelő határozatának jogszerűsége képezte, szemben a jelen perben elbírálandó jogkérdéssel, miszerint az alperes a Ptk. 3:66. § (1) bekezdése (az egyesület tagjaként a tagi kötelezettségek teljesítése), a Bit. 21. § (1) bekezdés f) pontja (a felperes alapszabálya), 24. § (1) és (5) bekezdése (a felügyeleti biztos által elrendelt szolgáltatáscsökkentés; az igazgatóság által elrendelhető pótlólagos befizetési kötelezettség, valamint szolgáltatáscsökkentés) alapján köteles-e az általa már felvett biztosítási díj részbeni, a felperes részére történő visszafizetésére.

[19] Kétségtelen, hogy a hivatkozott referenciahatározat is vizsgálta a felügyeleti biztos kirendelésének a terjedelmét, és a határozat elvi tartalma szerint a Bit. 297. § (1) és (2) bekezdése nem tartalmaz semmilyen korlátozást, a felügyeleti biztos az igazgatóság tagjai feladatait, jogait és kötelezettségeit teljeskörűen veszi át. A jogerős ítélet azonban ezzel ellenétetes megállapítást nem tartalmaz, éppen ellenkezőleg, annak [48] bekezdésében a referenciahatározattal szó szerint megegyező megállapítást tesz. A másodfokú bíróság döntése az adott ügyben a felügyeleti biztos által előterjesztett pénzügyi tervet jóváhagyó MNB határozat tartalmán (amely a szolgáltatáscsökkentés tervezett megvalósítását a bejelentett, de eddig még teljeskörűen ki nem fizetett károsultak kapcsán írta elő), valamint azon alapult, hogy a szolgáltatáscsökkentést a felügyeleti biztos (az MNB határozatát meghaladó terjedelemben) rendelte el, és nincs olyan az igazgatóság által meghozott határozat, amely pótlólagos befizetési kötelezettséget rendelt volna el, ezért ez utóbbi hiányában nem látott alapot az alperes kereset szerinti marasztalására {jogerős ítélet [53]-[54] pont}.

[20] Mindebből az következik, hogy – a perben releváns polgári jogi jogkérdések tekintetében a fennálló ügyazonosság hiányában, míg a perben is releváns, a felügyeleti biztos jogkörére vonatkozóan a referenciahatározatban és a másodfokú bíróság ítéletében kifejtett jogi álláspontok egyezősége miatt – a jogerős ítélet a Bit 297. §-ának az értelmezése körében nem tért el a Kúria Kf.VI.39.126/2021/9. számú határozatában megfogalmazott elvi tartalomtól, az pedig, hogy a másodfokú bíróság az adott ügy körülményeit helytállóan mérlegelve hozta-e meg a döntését, a felülvizsgálat engedélyezése körében nem volt vizsgálható.

[21] A Kúria megállapította, hogy az engedélyezési kérelemben a továbbiakban hivatkozott Gfv.30.079/2019/13. számú határozat társasági határozat felülvizsgálata iránti perben született, így jelen perrel összevetve szintén nem állapítható meg az ügyazonosság. Annyiban értelmezhető a felperes hivatkozása, hogy egy társaság (egyesület) belső viszonyában egy olyan társasági határozat jogszerűsége, amelyet az arra jogosultak keresettel nem támadtak meg, főszabályként utóbb nem kérdőjelezhető meg, a jogerős ítélet azonban – ellentétben a felperes álláspontjával – a felügyeleti biztos határozatának jogszerűsége kérdésében nem foglalt állást. A másodfokú bíróság csupán annyit állapított meg, hogy a felügyeleti biztos határozata alapján az alperes nem kötelezhető az általa már felvett biztosítási összeg részbeni visszafizetésére a keresetben megjelölt jogcímenek. A jogerős határozat tehát nem érintette a felperes által e körben megjelölt jogkérdést. Mindezekből következően nem állapítható meg, hogy a jogerős határozat jogkérdésben eltért volna a Kúria Gfv.30.079/2019/13. számú közzétett határozatától.

[22] A felperes a Kúria Pfv.20.456/2024/4. számú határozatától jogkérdésben való eltérést arra hivatkozással állította, hogy a jogerős ítélet rendelkező része és indokolása nincs

összhangban, mert a másodfokú bíróságnak ki kellett volna fejtenie annak indokát, hogy miért nem tartotta alkalmazhatónak a Bit. 297. § (1) bekezdését, azonban azt elmulasztotta. Szemben a felperes állításával, a jogerős ítélet – a jelen határozat [6]-[7] pontjaiban idézettek szerint – megindokolta, hogy miért nem tekintette alkalmazhatónak az alperesre a felügyeleti biztos által elrendelt szolgáltatáscsökkentést sem az esetlegesen fennálló tagsági jogviszonya, sem a biztosítási jogviszonya alapján. Indokolása nem ellentétes a rendelkező résszel. A Kúria kiemeli, önmagában az, hogy a felülvizsgálatot kérő fél szerint az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek vagy éppen hiányosnak, és ezekből kifolyólag azt magára nézve sérelmesnek tartja, nem képezheti az engedélyezés alapját.

[23] A felperes az engedélyezés iránti kérelmében végül a Pp. 2. § (2) bekezdésének és 4. § (4) bekezdésének a megsértésével összefüggésben a Kúria Pfv.20.610/2023/4. számú precedensképes határozatától való eltérésre hivatkozott, amely szerint a bíróság csak olyan tény fennállását állapíthatja meg, amelyet – ha azt hivatalból nem vizsgálhatja, nem köztudomású és nem hivatalból ismert – valamelyik fél állított. E körben a felperes a jogerős ítélet [8] pontjában írt tényállást – amelyben a másodfokú bíróság a felperes honlapján fellelhető 2023. június 23-i Hirdetmény tényét és tartalmát rögzítette –, valamint a jogerős ítélet [55] pontjában az arra alapított jogi indokolást sérelmezte. E körben az adta elő, hogy a Hirdetményre vagy annak tartalmára a felek egyike sem hivatkozott, így ezen tény fennállását a másodfokú bíróság a Kúria közzétett határozatában foglaltak megsértésével állapította meg.

[24] A Kúria e körben sem találta engedélyezésre alkalmasnak a kérelmet, a jogerős ítélet a rendelkezési elv és a feleket terhelő, a perben jelentős tények állítása, és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása tekintetében egyrészt nem fogalmazott meg a hivatkozott kúriai határozattal ellentétes álláspontot, másrészt az ebben írtakat ténylegesen nem is sértette meg az alábbiak szerint. A Hirdetmény tényét és szövegét már az elsőfokú bíróság ítéletének tényállási része is rögzítette {elsőfokú ítélet [12] bekezdés}. Az elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésében a felperes megsértett jogszabályként nem hivatkozott az engedélyezési kérelmében megjelölt Pp. 2. § (2) bekezdésének és 4. § (4) bekezdésének a megsértésére, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, a fellebbezése kizárólag azon alapult, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat helytelenül értelmezte. A másodfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül alapította a döntését az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra, döntésében kifejezetten utalt is Pp. 370. § (1) bekezdésére és 371. § (1) és (2) bekezdésére kifejtve, hogy e jogszabályi rendelkezésből következik: korlátot nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik {jogerős ítélet [34] bekezdés}.

[25] A Kúria rámutat, következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel csak olyan kérdésben támadható, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (Kúria Pfv.VI.20.455/2019/11.). A másodfokú eljárás tárgyát a fellebbezés által megszabott keresetekre tekintettel nem képezte az engedélyezési kérelemben felvetett jogkérdés. Amennyiben pedig valamely jogkérdés nem képezheti a felülvizsgálat eljárás tárgyát, úgy az a felülvizsgálat engedélyezésének alapjául sem szolgálhat, hiszen a felülvizsgálat engedélyezése esetén lefolytatott felülvizsgálati eljárásban sem eredményezhetné a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését.

[26] Mindezekre figyelemmel a Pp. 409. § (3) bekezdés alapján nem állnak fenn a felülvizsgálat engedélyezésének a jogszabályi feltételei, a Kúria ezért a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[27] A felperes személyes illetékmentességére tekintettel a meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[28] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[29] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[30] 2016. évi CXXX. törvény 409. § (3) bekezdés, 411 § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[31] Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ha nem állapítható meg ügyazonosság a Kúria hivatkozott határozata és a jogerős ítélet között, úgy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással előterjesztett engedélyezési kérelem nem alapos.

Budapest, 2025. július 7.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

S.K. bírósági ügyintéző